

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5309201338
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5309201338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľky: G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, P., zastúpenej JUDr. Celestínom Stehurom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom C. O. XXXX, C. proti odporcom: v rade 1/ U. O., nar. XX.XX.XXXX, Q. nad O. XXX, zastúpený JUDr. Antóniou Kauzalovou, advokátkou so sídlom P. XXXX, C., v rade 2/ M. Q., nar. XX.X.XXXX, M. XXX/XX, W. - Q. W., v rade 3/ B. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. nad O. - A. O. XXX, v rade 4/ B. O., nar. X.X.XXXX, bytom Q. nad O. - A. O. XXX, v rade 5/ Ing. P. O., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, okres C., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 6C/43/2009-460 zo dňa 28. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť odporcovi v rade 1/ trovy odvolacieho konania v sume 72,92 Eur a zaplatiť ich na účet JUDr. Antónie Kauzalovej, advokátky so sídlom v C., do 3 dní. Odporcom v rade 2/ až 5/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľky zamietol a zároveň ju zaviazal nahradiť trovy konania vo vzťahu k odporcovi v rade 1/. Odporcom v rade 2/ až 5/ náhradu trov konania nepriznal, pričom navrhovateľke uložil povinnosť uhradiť trovy preddavkované štátom.

Pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že predmetné nehnuteľnosti v minulosti nadobudli právni predchodcovia odporcu v rade 1/, ktorí ich užívali vo vydelenom stave od roku 1924. Za takéhoto stavu potom podľa názoru prvostupňového súdu neexistuje naliehavý právny záujem na určení na strane navrhovateľky.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ako i z § 148 ods. 1 O.s.p. a zaviazal navrhovateľku k úhrade trov konania vo vzťahu k odporcovi v rade 1/ (ust. § 142 ods. 1 O.s.p.) ako i k úhrade trov štátu (§ 148 ods. 1 O.s.p.). Ostatným odporcom náhradu trov konania nepriznal, i keď mali úspech, lebo im žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutie považovala za nesprávne a nezákonné. Súd vychádzal zo skutkových zistení a dal veľkú váhu výpovedi svedkyne O. A., ktorá nebola prítomná pri uzatváraní údajnej ústnej darovacej zmluvy z roku 1924 a tieto informácie mala iba z počutia od tretích osôb. Na základe rovnakých skutkových zistení dospel OS Čadca k úplne inému právnomu záveru ako v právoplatne skončených konaniach vedených na OS Čadca sp. zn. 5C/271/2012 a 11C/88/2005 týkajúcich sa identických parciel a účastníkov, ako i totožných skutkových tvrdení. Z dedičských rozhodnutí je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti zdedili všetky deti, a teda aj jej právna

predchodkyňa - matka. Poukázala aj na výpovede svedkov odporcov a ustálenú prax na Kysuciach, kde k reálnej deľbe dochádzalo iba pri stavebných pozemkoch, záhradách, avšak lúky a lesy sa užívali spoločne. Poukázala na čestné prehlásenie zo dňa 18.3.2008, pričom podľa jej názoru bolo toto zneužitie, bola podvedená. Okresný súd svojím rozhodnutím prelomil zásadu viazanosti skorším rozhodnutím.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca v rade 1/ žiadajúc rozsudok potvrdiť. V konaní bolo preukázané, že sporné nehnuteľnosti boli ústnou formou darované ešte v roku 1924. Poukázal na dôkazy, ktoré svedčia o tom, že Ján Kubinec uvedené parcely užíval, pričom skutočnosť, že boli darované otcovi odporcu, potvrdili aj svedecké výpovede. Tvrdenie navrhovateľky, že jej čestné prehlásenie bolo zneužitie, je vyložene nepravdivé. Pokiaľ navrhovateľka poukázala na predchádzajúce rozsudky, tak týmito nebol súd viazaný. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie bolo podané aj zo strany odporkyne v rade 5/, ktorá súhlasila s rozhodnutím súdu. Navrhovateľka dala čestné prehlásenie, že parcely, o ktoré sa súdi, nikdy neužívali. Otec odporkyne v rade 5/ dostal ešte za života od svojich rodičov tieto nehnuteľnosti a jeho súrodenci toto rešpektovali a nezasahovali do nich. Žiadala odvolanie zamietnuť v plnom rozsahu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Súd v dôvodoch svojho rozhodnutia zákonným spôsobom vyhodnotil zákonné dokazovanie, keď prihliadol na výpovede svedkov (tak ako ich podrobne vyhodnotil v dôvodoch svojho rozhodnutia) ako i na samotné čestné prehlásenie zo strany navrhovateľky. V priebehu odvolacieho konania neboli zo strany účastníkov uvedené žiadne nové skutočnosti, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo hodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom, než ho vyhodnotil súd prvého stupňa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka v tomto konaní neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení (vykonaným dokazovaním naopak bolo preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva právnyimi predchodcami odporcu v rade 1/), a preto (tak ako je to už vyššie uvedené) odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil.

Pokiaľ i prvostupňový súd nesprávne dôvodil svoje rozhodnutie nedostatkom naliehavého právneho záujmu, táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Naliehavý právny záujem nemožno odvodzovať od neunesenia dôkazného bremena, lebo túto skutočnosť súd skúma pred vykonaním dokazovania v tom smere, či bez takéhoto určenia by bolo právo účastníka ohrozené, resp. či by sa vyhovením návrhu zmenilo jeho postavenie vo vzťahu k predmetu konania. Ak účastník v priebehu konania neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal teda dôvodnosť návrhu, a tým aj splnenie zákonných podmienok, z ktorého dôvodu potom prvostupňový súd správne návrh zamietol.

Vyjadrenia k odvolaniu zo strany odporcov odvolací súd navrhovateľke nedoručoval, keďže pri rozhodovaní z týchto vyjadrení nevychádzal.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi v rade 1/, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci 64,53 Eur (vyjadrenie k odvolaniu) + 1 x 8,39 Eur režijný paušál, čo spolu predstavovalo sumu 72,92 Eur. Odporcom v rade 2/ až 5/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď mali v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnili a zo spisu im nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.